

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711217276
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:1711217276.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: G. Z., nar. XX.XX.XXXX, P., E. XXX, zastúpený advokátkou: JUDr. Eva Klemová, Pezinok, ul. M.R. Štefánika 1 a M. K., nar. XX.XX.XXXX, Y., J. E. XX, zastúpená advokátkou: JUDr. Mária Jezerská, Trnava, Hlavná 42, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca maloletého proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 20P 57/2012-308 zo dňa 15. marca 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením napadnutým odvolaním prvostupňový súd návrh otca, ktorým sa domáhal nariadenia predbežného opatrenia o úprave stretávania sa s maloletým tak, že počas dvanástich po sebe idúcich týždňov sa bude s maloletým stretávať každú stredu od 15.30 hod. do 17.30 hod. na pracovisku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave za prítomnosti psychológa, kde matka je povinná priviesť a otcovi odovzdať maloletého a následne každý párnny víkend počínajúc piatkom 16.00 hod. do nedele 18.00 hod. a každú stredu od 16.30 hod. do 18.30 hod., pričom otec si maloletého vyzdvihne na pracovisku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, na prítomnosti kolízneho opatrovníka, kde je matka povinná maloletého priviesť a otcovi odovzdať a otec je povinný po skončení času určeného styku maloletého odovzdať v mieste bydliska matky, zamietol. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil citáciou § 102 ods. 1 (bez uvedenia právneho predpisu) a vecne tým, že nateraz nie je potrebná predbežná úprava rozsahu a spôsobu úpravy styku tak ako to žiada otec. Dôvodom je skutočnosť, že otec už predbežným opatrením upravené stretávanie s maloletým má a ako bolo zistené z doterajšieho priebehu konania, ktoré sa vedie na tunajšom súde, ohľadom návrhu otca, ktorý podal ešte dňa 23.03.2011 na Okresný súd Pezinok prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, tento styk sa vôbec nevyužíva a to z dôvodu, že maloletý nielenže nemá záujem sa s otcom stretávať, ale z dôvodu, že sa otca bojí a odmieta ho. Zástupca Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave, sa nevyjadril, či je možné realizovať na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave stretávanie otca s maloletým tak, ako to navrhuje v predbežnom opatrení otec, ale na druhej strane nie je ani predpoklad vzhľadom na postoj maloletého k svoju otcovi, že ak by aj súd týmto predbežným opatrením otcovi rozsah a spôsob jeho styku s maloletým upravil tak, ako to žiada v predbežnom opatrení, že by to maloletý rešpektoval. Vzhľadom na postoj maloletého voči otcovi súd na poslednom pojednávaní, ktoré sa vo veci návrhu otca konalo dňa 15.02.2013 pribral do konania znalca z odboru detskej psychológie, aby sa tento vyjadril, hlavne z akého dôvodu maloletý odmieta otca, bojí sa ho a nemá záujem sa stretávať, pretože matka sama uviedla, že ak by maloletý sa takto voči otcovi nechoval, nemala by problém s tým, aby sa otec pravidelne s maloletým stretával. Súd je toho názoru, že pokiaľ sa nevyjadrí znalec k postoj maloletého k otcovi, nie je potrebné predbežným opatrením upravovať otcovi stretávanie s maloletým tak, ako to navrhuje v návrhu otec, pretože jeho výsledok, aj keby sa toto stretnutie malo uskutočňovať na príslušnom úrade, vzhľadom na postoj maloletého k otcovi, by nepriniesol žiadne pozitívum. Ak raz maloletý odmieta otca, nie je možné, aby maloletý sa i napriek tomu s otcom stretával, pretože by to

mohlo mať preňho do budúca nepriaznivé zdravotné problémy. Súd má za to, že pre tieto skutočnosti ani ďalšia úprava, tak ako to žiada otec predbežným opatrením, by nepriniesla požadovaný účinok, čomu nasvedčuje aj to, že doteraz upravený styk predbežným opatrením sa nerealizuje.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec maloletého prostredníctvom právnej zástupkyne a domáhal sa, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že návrhu otca v celom rozsahu vyhovie. Dôvodil, že pokiaľ súd nepovažoval za potrebné, aby predbežným opatrením upravil rozsah a spôsob styku z dôvodu, že stretávanie s maloletým už otec má upravené s tým, že bolo zistené, že otec tento styk nevyužíva, pretože maloletý nemá záujem sa s otcom stretávať, pretože sa otca bojí a odmieta ho, v tejto súvislosti uviedol, že takáto interpretácia vôle maloletého vyplýva výlučne z vyjadrení matky a podľa otca nie je pravdivá. Ďalej súd prvého stupňa konštatoval, že zástupca kolízneho opatrovníka sa nevyjadril, či je možné stretnutia realizovať na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave podľa návrhu otca a dôvodil, že v zmysle zákona č. 305/2005 Z.z. je úrad povinný zabezpečovať dieťaťu ochranu a starostlivosť, ktorá je nevyhnutná pre jeho blaho a ochranu jeho právom chránených záujmov, pri rešpektovaní jeho práv priznaných medzinárodným dohovorom s ohľadom na práva a povinnosti jeho rodičov. Súd nie je viazaný návrhom, ale je povinný rozhodovať v záujme maloletého dieťaťa a preto nič nebránilo tomu, aby styk určil za účasti psychológa aj inak, prípadne aby miesto realizácie styku určil na inom mieste. Zároveň prvostupňový súd uviedol, že nie je vzhľadom na postoj maloletého k otcovi, predpoklad, aby v prípade ak by aj súd predbežným opatrením nanovo upravil rozsah a spôsob styku, že by to maloletý rešpektoval. Otec uviedol, že názor maloletého musí byť náležite zistený a nesúhlasí s alibistickým zneužívaním názoru dieťaťa. Súd nevenoval dostatočnú pozornosť všetkým okolnostiam prípadu, nezvážil negatíva a pozitíva svojho rozhodovania. Zároveň súd vychádzal aj z vyjadrenia matky, že ak by maloletý sa voči otcovi popísaným spôsobom nesprával, matka by nemala problém, aby sa otec s dieťaťom pravidelne stretával, pričom takéto vyjadrenie matky je jeden zo symptomatických prejavov programujúceho rodiča resp. ide o jedno z kritérií syndrómu zavrhnutého rodiča. Zároveň súd prvého stupňa uviedol, že pokiaľ sa znalec nevyjadrí k postoj maloletého k otcovi nie je potrebné predbežným opatrením upravovať styk, pretože jeho výsledok, aj keby sa stretnutie malo uskutočňovať na úrade, vzhľadom na postoj maloletého by neprinieslo žiadne pozitívum. Takéto vyjadrenie súdu považuje odvolateľ za predčasné, prejudikujúce vývoj udalostí. Zároveň odvolateľ nevie z čoho súd vychádzal pri hodnotení postoja maloletého k otcovi ako zlého a prečo by malo dôjsť ešte k zhoršeniu tohto stavu. V ďalšej časti odvolania sa otec venuje syndrómu zavrhnutého rodiča, ktorý je popísaný v literatúre ako sa definuje, v tejto súvislosti poukázal aj na Dohovor o právach dieťaťa na článok 9 a článok 16. Vytýkal súdu prvého stupňa, že nevzhladol žiadnu hrozbu skutočnosti, že daný stav a to nemožnosť otca so synom stretávať trvá 2 roky a po celú túto dobu mala matka maloletého neobmedzenú moc nad psychikou dieťaťa. Namiesto toho, aby súd umožnil realizáciu základných práv predovšetkým vo forme neverbálneho výchovného pôsobenia a to teda výchovnou prítomnosťou či príkladom a vytvoril podmienky pre obnovenie pravidelného kontaktu dieťaťa s otcom s cieľom eliminovania, pravdepodobne v počiatočnom štádiu vývoja rozvíjajúceho sa syndrómu zavrhnutého dieťaťa, nepriamo schválil a podporil výchovné metódy matky spočívajúce vo výchove dieťaťa v ovzduší nepriateľskom k druhému rodičovi, v jeho manipulovaní, citovom vydieraní, ktoré v žiadnom prípade nemôže dosiahnuť cieľ výchovy, tak ako to formuluje Dohovor o právach dieťaťa.

Matka maloletého a kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník (vzhľadom na skutočnosť, že otec žiadal prítomnosť kolízneho opatrovníka resp. psychológa pri realizácii styku) a uviedol, že nie je možné na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava realizovať navrhnutý styk z dôvodov pracovného času upraveného v § 85 ods. 1 Zákonníka práce, pričom požadovaná realizácia styku s maloletým v stredu od 15.30 hod. do 17.30 hod. a v piatok o 16.00 hod. je nad rámec povinností stavených pracovným poriadkom, čo je možné považovať za prácu nadčas. V oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pracuje iba jedna psychologička, ktorá nemá v popise svojej práce a v pracovnej zmluve podieľať sa na realizácii rozsudku súdu a zároveň pracovníkom úradu ani zo zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kurately nevyplýva pôsobnosť a kompetencia úradov práce sociálnych vecí a rodiny ako orgánov sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Vstup do budovy mimo pracovného času prináša aj riziká s ohľadom na názor autorizovaného bezpečnostného technika a technika požiarnej ochrany. Zároveň uviedol, že 22.04.2013, v súvislosti s poskytnutím súčinnosti vo veci výkonu rozhodnutia, bol realizovaný pohovor s maloletým Z. bez prítomnosti matky, pričom maloletý sa vyjadril, že sa s otcom stretávať nechce, na otázku prečo odpovedal, že nevie a na všetky ostatné

otázky odpovedal, že nevie. Vzhľadom na skutočnosť, že u maloletého nie je vykonané súdno-znalecké psychologické vyšetrenie a nepozná sa reálna príčina odmietania otca, teda či jeho vzťah je skutočný alebo predstieraný, odporúčali by realizáciu styku s maloletým u odborníka, ktorý sa špecializuje na prácu s deťmi, teda klinického psychológa s dlhoročnou praxou, ktorý by bol schopný profesionálne zvládnuť okamžité, prípadne nežiaduce reakcie dieťaťa a zároveň by bolo vhodné, aby sa vopred zistil, či časový interval a frekvencia konkrétnemu odborníkovi vyhovuje.

Matka maloletého vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom právnej zástupkyne navrhla potvrdiť napadnuté rozhodnutie. V konaní o nariadenie predbežného opatrenia súd nevykonáva dokazovanie a preto nie je možné meniť úpravu styku ako ju navrhuje otec, navyše za stavu, že vo veci má byť pribratý znalec. Navrhované predbežné opatrenie je nevykonateľné, nakoľko vyžaduje súčinnosť kolízneho opatrovníka. Maloletý sa otca bojí a príčinou strachu je správanie otca. Z iniciatívy matky sa situácia rieši u Dr. K.. Otec sústavne podáva nové návrhy a tým predlžuje konanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie otca maloletého má predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 a § 102 ods. 2 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého nie je dôvodné v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Predmetom konania je nariadenie predbežného opatrenia v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok dočasnej úpravy styku otca s maloletým, pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne písomné vyhotovenie uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi a k veci považuje za potrebné dodať len nasledovné:

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V zmysle § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez vylúchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Zákonodarca v cit. § 76 ods. 1 uvádza iba demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení. Preto je možné vydať predbežné opatrenie aj iného obsahu, teda i predbežne dočasne upraviť styk rodiča s dieťaťom.

V zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez

návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ust. § 24 až § 26 sa pritom použijú primerane.

V zmysle § 25 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom, alebo ho zakáže. Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený súdom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

V zmysle § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do starostlivosti uplatňuje svoju úlohu vo výchove dieťaťa prostredníctvom styku s dieťaťom. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom, iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk súd.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu ak sa zmenia pomery.

Z ustanovení § 74 a nasl. O.s.p. vyplýva, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie vo veci a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 23.03.2011 na Okresnom súde Pezinok začalo konanie na základe návrhu otca o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Z.. Zároveň návrhom na začatie konania otec uplatnil aj návrh na predbežné opatrenie o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. V tomto konaní Okresný súd Pezinok uznesením č. k. 11P 64/2011-21 zo dňa 12. apríla 2011 návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a v dôsledku podaného odvolania Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 11CoP 171/2011-50 zo dňa 30. júna 2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že súd upravil styk otca s maloletým Z. a to každý víkend v párnom týždni od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., v nepárnom týždni v utorok a vo štvrtok v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a počas letných prázdnin v 28. a 29. týždni a v 32. a 33. týždni. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08. augusta 2011. Vo veci bola prenesená príslušnosť na Okresný súd Trnava. Ďalší návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia súd zamietol uznesením č. k. 20P 57/2012-110 zo dňa 21.02.2012 a v dôsledku podania odvolania matky Krajský súd v Trnave svojim uznesením č. k. 10CoP 10/2012-146 zo dňa 17. mája 2012 napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že maloletého predbežne ponechal v starostlivosti matky, v časti požadovanej zmeny podmienok výkonu práva otca na styk otca s maloletým návrh matky zamietol a tým zmenil aj uznesenie Okresného súdu Pezinok z 12. apríla 2011 č. k. 11P 64/2011-21 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2011 č. k. 11CoP 171/11-50. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30. mája 2012. Následne otec zmenil návrh na začatie konania a žiadal maloletého zveriť do svojej osobnej starostlivosti, matke určiť výživné a upraviť styk s maloletým.

Dňa 06.03.2013 otec uplatnil návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal stretávania sa s maloletým Z. bez prítomnosti matky od doručenia rozhodnutia a to počas dvanástich po sebe nasledujúcich týždňov každú stredu od 15.30 hod. do 17.00 hod. na pracovisku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny v Trnave za prítomnosti psychológa, kde je matka povinná maloletého priviesť a otcovi odovzdať a následne každý párný víkend od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každú stredu od 16.30 hod. do 18.30 hod., pričom si otec maloletého vyzdvihne na pracovisku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny v Trnave za prítomnosti kolízneho opatrovníka, kde je matka povinná maloletého priviesť a otcovi odovzdať a otec je povinný po skončení času určeného na styk maloletého matke odovzdať v mieste bydliska matky. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia otec poukázal na to, že styk s maloletým sa podľa rozhodnutí súdu na základe predbežného opatrenia nerealizuje po dobu 20 mesiacov, dochádza k porušovaniu rodičovských práv, ale predovšetkým práv maloletého. Matka nedodržiavanie nevykonateľného rozhodnutia odôvodňuje odmietaním otca maloletým a jeho strach z toho, že ho matke po ukončení styku nevráti. Tieto jej tvrdenia podľa otca vyvracia správa Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 21.01.2003 a správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 23.01.2013. Poukázal na to, že s maloletým sa od 12.06.2011 kedy ho mal poslednýkrát v starostlivosti, stretol v celkovom rozsahu osobného kontaktu v trvaní 13,5 hod., teda cca 40 min. mesačne, pričom popísal presné termíny s uvedením času a či tieto stretnutia boli v prítomnosti matky alebo bez prítomnosti matky teda za posledných 20 mesiacov nestrávil s maloletým ani jeden deň. Matka odmieta s otcom komunikovať o tomto probléme a preto je názoru, že od vydania týchto rozhodnutí došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje jeho zmenu. Predovšetkým poukázal na splnenie účelu konania starostlivosti o maloletých a sledovanie a rešpektovanie najlepšieho záujmu dieťaťa. Najlepší záujem maloletého vidí v potrebe čo najskôr predbežne nanovo usporiadať vzťahy zainteresovaných osôb tak, aby ďalší vývoj dieťaťa bol čo najmenej narušený a aby sa jeho matkou tvrdý odmietavý vzťah k otcovi nechronifikoval a nemal za následok totálne a možno už nikdy nereparovateľné odlúčenie otca a dieťaťa v dôsledku ktorého v budúcnosti môže predstavovať aj zásah do osobnej integrity maloletého. Poukázal na to, že matkou nezvládnuteľná averzia voči otcovi má negatívny vplyv na vzťah maloletého k otcovi a je názoru, že styk maloletého s otcom je momentálne po určitú dobu možné iba za odbornej asistencie a pomoci tretej nezávislej osoby mimo bydliska rodičov. Takouto formou bude možné nielen zabezpečiť udržanie rodičovského vzťahu, upevňovanie citového puta maloletého k otcovi, vytvorenie priestoru pre maloletého, aby sa presvedčil o tom, že otec voči nemu nemá žiadne nekalé úmysly a ak je pravdivé tvrdenie matky o tom, že maloletý otca odmieta, má z otca strach a je voči nemu negatívne naladený zároveň bude možné nezávislým odborníkom sledovať a prípadne usmerňovať aj vývoj a stav ich vzťahu. Preto existuje dôvodná obava, že dôjde k nenapraviteľnému odsúdeniu syna voči otcovi, pričom táto obava predstavuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na odôvodnenom záujme maloletého dieťaťa zdieľať rodičovskú výchovu oboch rodičov a vytvárať a udržiavať vzťahy s oboma deťmi. Potrebu zmeny existujúcich predbežných súdnych rozhodnutí v časti úpravy styku považuje za súladný s princípom, že pokiaľ existuje spoločná rodičovská zodpovednosť majú obaja rodičia túto vo vzťahu k maloletému realizovať a súdne orgány majú pozitívny záväzok prijať opatrenia, ktoré rodičovskú zodpovednosť umožňujú vykonávať.

Otec maloletého prostredníctvom právnej zástupkyne doručil 10.5.2013 odvolaciemu súdu podanie označené ako predloženie dôkazov, v ktorom opätovne poukázal na postoj a konanie matky, ktorým dochádza k narušeniu jeho citového puta so synom, k ohrozeniu jeho zdravého psychického vývoja. Otec preto navrhoval riešiť správanie matky prostredníctvom návrhov na vydanie rozhodnutia o uložení výchovného opatrenia matke adresovaných Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok a Trnava, ktorým žiadostiam však nebola venovaná dostatočná pozornosť. K podaniu priložil návrhy na ÚPSVaR Pezinok zo dňa 16.8.2011 a 5.9.2011, návrhy na ÚPSVaR Trnava zo dňa 13.4.2012 a 23.5.2012, zápisnicu z pojednávania vo veci sp. zn. 4C/262/2011 zo dňa 11.4.2013, potvrdenie OO PZ Trnava č. DU-3613/2011 zo dňa 4.11.2011, výzvu Okresného súdu v Trnave zo dňa 29.4.2013 a správa ÚPSVaR zo dňa 23.4.2013 a jej príloh.

Odvolací súd sa oboznámil aj s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to predovšetkým správou Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 21.01.2013. Centrum riešilo problémy pri stretávaní sa s otcom na základe žiadosti matky, psychologické vyšetrenia sa uskutočnili od 04.06.2012 do 15.11.2012. V tejto správe sa uvádza, že maloletý pri prvom stretnutí v júni 2012 bol zo situácie medzi rodičmi vystresovaný. V tom čase nebolo možné s ním nadviazať kontakt, potom došlo ku kontaktu až v septembri 2012, pričom Z. nadviazal kontakt bez problémov,

z rozhovoru nevyplývalo, že by maloletý Z. mal z otca strach ani že by nemal záujem o stretávanie sa s ním. Problém sa vnímal ako konflikt medzi rodičmi a nie ako konflikt medzi otcom a synom a matke bolo navrhnuté, aby ju otec kontaktoval s čím ona súhlasila a preto sa uskutočnili aj stretnutia a konzultácie s otcom, spoločné stretnutie však matka odmietla, nakoľko sa obávala rizika konfliktu. Oboch rodičov viedli k tomu, aby obnovili vzájomnú komunikáciu, pretože v tom čase bol maloletý vystavený neprimeranému tlaku zo strany oboch rodičov, obaja nevedome kládli na maloletého zodpovednosť za to, či sa stretnutie s otcom realizuje a tým sa maloletý opakovane dostával do stresovej situácie. Rodičom odporúčala zaviesť pravidelné stretnutie zatiaľ na pár hodín bez prespávania u otca, aby si Z. znovu zvykol na tento spôsob kontaktu s otcom. Matke bolo navrhnuté, aby zvažila individuálne poradenstvo, ktoré by jej pomohlo prekonať averziu voči otcovi svojho syna a otcovi bolo odporúčané aby nevyvíjal na matku tlak, čo by mohlo situáciu ešte viac komplikovať. Matka uviedla, že poradenstvo nepotrebuje, pretože situáciu pokladala za ustálenú a otec rovnako poradenstvo nepovažoval za nutné. Na základe realizovaných rozhovorov neidentifikovali žiaden relevantný dôvod pre ktorý by sa maloletý s otcom stretávať, naopak považovali za dôležité, aby s otcom pravidelný kontakt bol udržiavaný. Diagnostika však nebola zameraná na hĺbkovú diagnostiku uvedeného problému a na vyriešenie situácie je potrebné, aby sa našiel spôsob ako rodičov priviesť k vzájomnej dohode.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 23.01.2013 vyplýva, že realizovali individuálnu konzultáciu ako aj spoločnú konzultáciu otca s maloletým, pričom Z. nemal problém s otcom komunikovať, sám ho pozval pozrieť sa do telocvični kde sa venuje športu. Na otázky aktivity týkajúce sa budúcnosti zvažnel a nereagoval.

Vyhodnotiac všetky uvedené relevantné písomnými vyjadreniami účastníkov a doloženými listinnými dôkazmi osvedčené skutočnosti a okolnosti daného prípadu vyplývajúce zo spisu, odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené zákonné podmienky pre zmenu už nariadeného predbežného opatrenia. Otec dieťaťa má upravený styk predbežným opatrením uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 171/11-51 zo dňa 30.06.2011, v rozsahu každý víkend v párnom týždni od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., v nepárnom týždni v utorok a vo štvrtok v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a počas letných prázdnin v 28. a 29. týždni a v 32. a 33. týždni. Z obsahu podaného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevyplýva žiadna závažná zmena pomerov, ktorá by mohla odôvodniť zmenu súdom upraveného styku. Bez preukázania naliehavej potreby zmeny v dôsledku nejakej mimoriadnej okolnosti, súd návrh otca hodnotil ako snahu o zmenu právoplatného rozhodnutia. Odvolací súd zdôrazňuje okolnosť, ktorej sú si obaja rodičia vedomí, že ide o dočasnú úpravu, platnú len do právoplatného rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností v opatrovníckom konaní, pričom vo veci samej je nariadené znalecké dokazovanie. Zároveň návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia určením podmienok účasti psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pri realizácii styku v časových rozvrhoch navrhnutých otcom nepovažoval odvolací súd za vhodný vzhľadom na limity, ktoré určuje Zákonník práce ako aj ďalšie právne predpisy. Rovnako odvolací súd považoval za dôležité predovšetkým zistiť príčinu odmietania otca maloletým, ktorá skutočnosť sa vo veci samej bude zisťovaná znaleckým dokazovaním. Doterajšiu úpravu styku otca s maloletým Z. predbežným opatrením odvolací súd považoval za dostatočnú a nevidel závažné dôvody na jej zmenu. Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že ide aj o otázku výkonu nariadeného predbežného opatrenia, v ktorom konaní sú dané možnosti súdu prijať opatrenia, aby sa už nariadené predbežné opatrenie realizovalo. Napokon z obsahu spisu vyplýva, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny prípad sleduje, sú plánované ďalšie pohovory rodičov aj maloletého, takže nie je vylúčená ani prípadná dohoda rodičov o úprave styku.

S poukazom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, ako vecne správne s použitím § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd pritom považuje za potrebné upozorniť oboch rodičov na potrebu citlivého a ohľaduplného prístupu k výkonu rodičovských práv a povinností k dieťaťu i tak negatívne zaťaženej aktuálnou situáciou vo vzťahu medzi rodičmi.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.